

Ce dar să oferim celorlalți de Crăciun? - fotoreportaj de Crăciun

Când ne gândim la Crăciun, ne gândim la ce trebuie să oferim celorlalți, lucru văzut ca un fel de obligație socială sau cel mult ca o expresie a unei iubiri cotidiene.

Dacă însă am fi mai adevărați, dacă am avea mai multă iubire față de persoana cuilalt ne vom da seama că primul cadou pe care îl putem oferi celorlalți este timpul, atenția, iubirea noastră. Toate celelalte cadouri, care trebuie neapărat să existe, ar trebui să fie expresia atenției noastre. Dacă noi nu acordăm atenție cuilalt, dacă nu dăm cadoul iubirii, toate celelalte cadouri pălesc pentru că nimic nu poate înlocui frumusețea unei persoane.

Iubirea adevărată este între cel puțin două persoane. Unul nu poate scăpa de singurătatea sa, indiferent de ce obiecte ar fi înconjurat. Obiectul nu poate să răspundă iubirii, revărsarea de iubire către un obiect se pierde în neant. Numai o persoană poate să răspundă iubirii unei alte persoane, numai o persoană este

Îndeajuns de tainică pentru a fi mereu nouă, mereu proaspătă, pentru a fi o minune, vrednică de ținta iubirii celuilalt. Astfel, cel mai fericit în cadoul iubirii este cel ce dă și nu cel ce primește, dacă într-adevăr nu așteaptă nimic în schimb, pentru că iubirea adevărată are libertatea să nu aștepte nimic în schimb.

Să nu uităm în indiferența noastră să facem acest cadou de Crăciun pentru că și Dumnezeu, comuniunea perfectă a persoanelor perfecte, a făcut de Crăciun cel mai mare cadou al iubirii Sale, fără să aștepte nimic în schimb: pe Sine însuși.

di, Sfântul

When we think of Christmas, we think about what we have to offer to others, seen as a kind of social obligation or at most an expression of everyday love.

But if we were more true, if we had more love for the other person, we would realize that the first gift we can give to others is our time, attention, our love. All other gifts, which must necessarily exist, should be the expression of our attention. If we do not pay attention to the other, if we do not give the gift of love, all other gifts pale because nothing can replace the beauty of a person.

True love is between at least two people. One which is single cannot escape his loneliness, no matter what objects he has surrounded. The object cannot respond to love, the outpouring of love towards an object is lost in nothingness. Only one person can respond to another person's love, only one person is a mystery deep enough in order to be always new, always fresh, to be a miracle, worthy of the target of the other's love. Thus, the happiest in the gift of love is the one who gives and not the one who receives, if he really does not expect anything in return, because true love has the freedom not to expect anything in return.

Let us not forget in our indifference to make this Christmas gift because God, the perfect communion of the perfect persons, also made at Christmas the greatest gift of His love, without expecting anything in return: Himself.

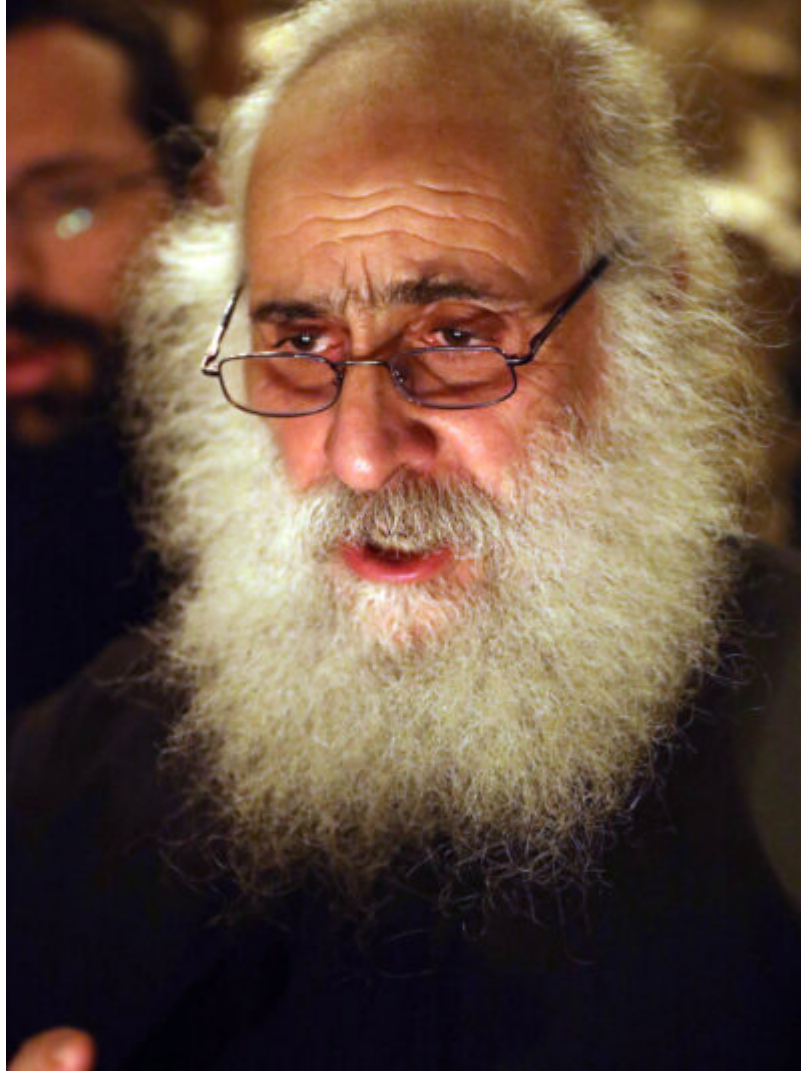

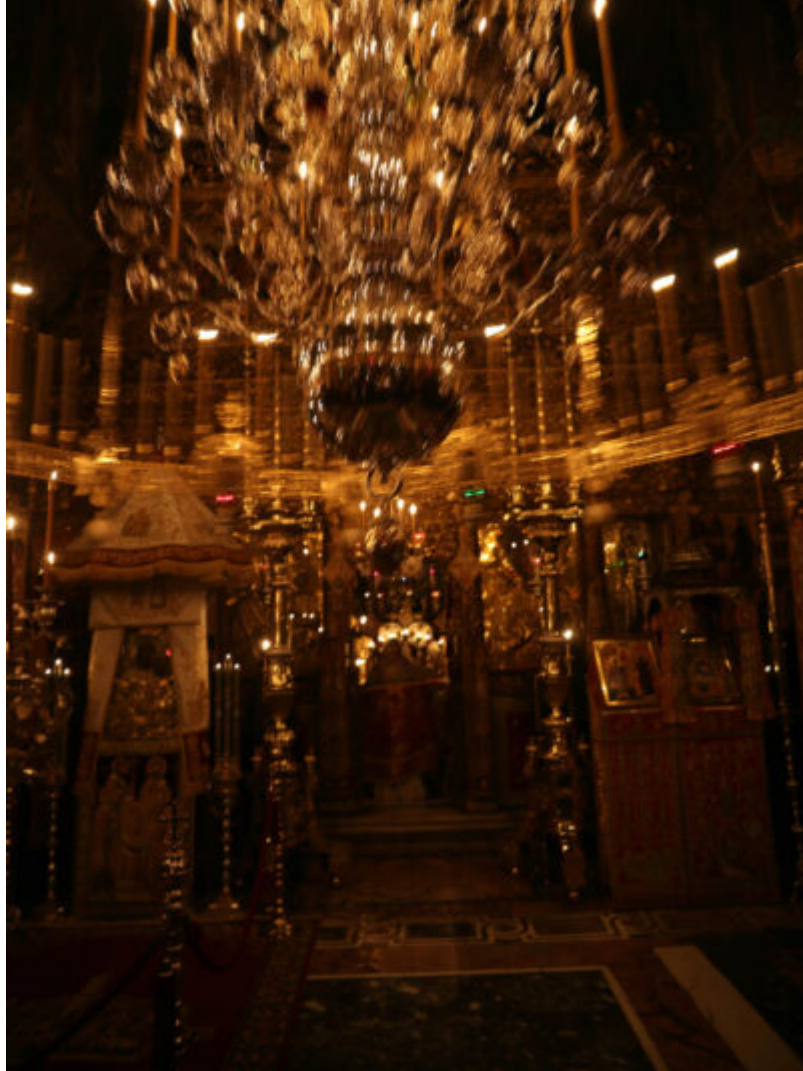

ro.asceticexperience.com